

דברי הכפר

בית החינוך לילדי עובדים

בצריף הפח של כיתה ו' שתיים

אולי קר היה בימות החורף

הייתכן שצינת החורף של העיר ירושלים
לא תחדור, לא תזחל בין צווארון לעורף?

בצריף הפח של כיתות ו' כולן

קר בטבת וחם בתמוז

הייתכן שהיו ימים שבהם בלי מזגן
למדנו: מילים נרדפות, הפכים וחרוז?

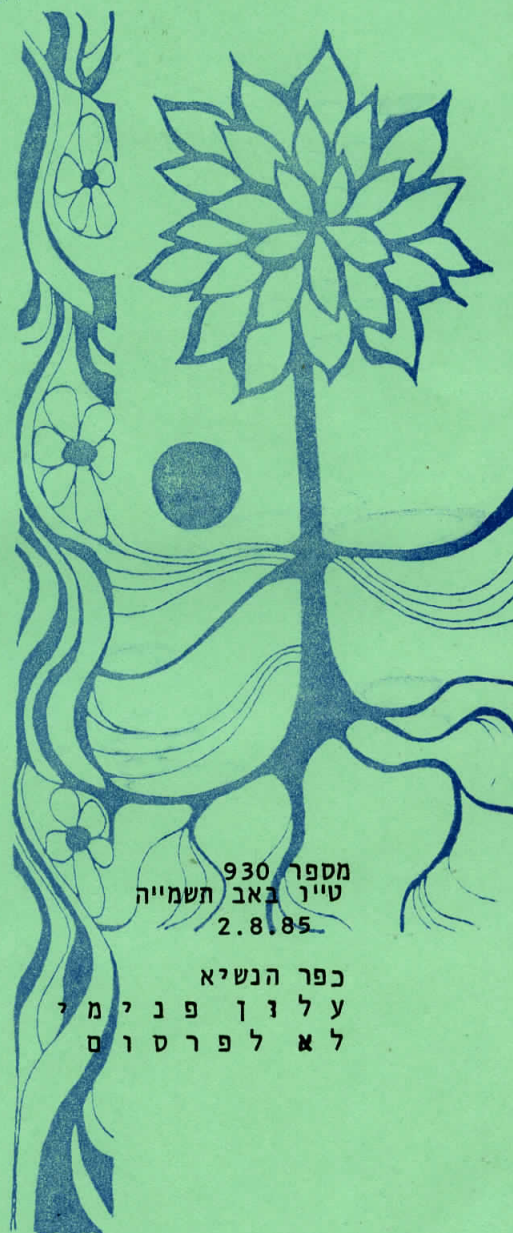
בצריף הפח של בית החינוך לילדי עובדים

אם קר היה או חם אינני זוכרת

אך קרירות הריצפה בעונת חמש אבנים

מירכי ללבי עוד עולה ומזמרת.

תמר וולפין

מספר 930
טייפ באב/תשמייה
2.8.85

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא פרסום

מה נשמע ?

הלו חברים - היות וזאת הפעם הראשונה שאני כותבת "מה נשמע" בכפרנו, החלטתי להשאיר את הפוליטיקה והיהדות לאריק במדורו.

* שוש סולומון - לאן נעלמת? היית במרפאה כמה שבועות והופ! הביתה, לנוח כמה ימים. ילדי הגן מחכים לך.

* ישראל אבידור - נסיעה טובה. אל תשכח איפה קבעת לפגוש את רחל בפרים.

* הלו, שושנה שרק! ראינו אותך קצת בחדר-האוכל. לאט לאט, תחזרי אלינו. בינ-תיים שמענו שאת חיה עם טלפון ביד, לפתור בעיות בשטח ועדת הבריאות וכשמטלפנים אליך, עדיה עונה בנימוס: "מצטערים, אמא בשיחה".

* חיים גלעדי - מה, יש לך כרטיס חבר בבי"ח צפת? תגמור את הטיפול ותחזור הביתה להתחיל עם הטיפול בסיפורים מחייך. יש כל כך הרבה עוד לשמוע.

* משפחת שיינגזיכט ... אתם מחייכים כל השבוע, הולכים בשקט בלי להראות התרגשות. והנה עד להוצאת "דברי הכפר" נשתתף בחתונתה של חניתה וזהר. הרבה אושר, חניתה, והצליחי להקים בית פה, בכפר הנשיא.

* החלמה מהירה לג'יין אנגלסברג שמאושפזת בבי"ח צפת.

* חברים, אתם מעל גיל 60. האם ניצלתם את הסידור של 2 לילות בהבראה? ... עוד לא. תשאלו את אלזה ואדם או את שוש וגרשי. אבל אל תקשיבו לשוש, איך לרדת מאוטו-בוס בר"פ, אחרת תעלו לחדר-מיון למחרת עם חשד של שבר ברגל. כו, שוש, יש כל מיני דרכים לתוספת ימי חופש. תהיי בריאה!

* מזדקנים? ... הזמן עובר והנה הבן של יוסי וסלביה, עודד, כבר בטירונות בצה"ל לכמה שבועות. אבל, ילדים, מה דעתכם? הוא חוזר (אחרי הטירונות) לביה"ס לאלקטרו-ניקה, בו הוא למד, כדי לעבור כיתה י"ג בשנה הבאה, ואחרי זה יחזור לצבא.

* ירון והצוות עושים "שמיניות באוויר" כדי לעזור לקראת חגיגת הקיץ (לפחות 64 חברים משתתפים בהכנות ... ירון, תזכור שהבטחת שזה מתאים לכל הגילים ... מוסיקה, אור, וכו'.

* אורה נמלי חזרה הביתה. שמחים לראות אותך ובוודאי יש לך הרבה סיפורים בשבי-לנו על מעשיך וחבר'ה שפגשת בדרך.

* ברוכים הבאים גם לאילה ואנטוני וג'יסון. שמענו שמרב בדרך ארצה. מחכים לך, מרב.

* החוג של רות גלעדי יצא לחופשת קיץ, אבל התלמידים כל-כך נהנו מהחוג שהם עשו מסיבת פרידה עד לשנה הבאה ושמעו סיפורים מעניינים (על כוס תה וכו') מחייה של רות.

* שמעתם על המועמד האחרון במשקנו? זה ה-Poodle של ברוס ובתיה. הוא התקבל בחברת הכלבים. מי מטפל בו? רק האחראי למפעל המים, ברוס בעצמו.

* כיתת "היובל", מאוד נהנינו מהתוכנית הנחמדה שלכם. למבוגרים (י"ב) - בהצלחה בדרכיכם! לצעירים (י"א) - תמשיכו בעקבותיהם. לא היה קל לבנות "חבר'ה" - והצלחתם. האם ראיתם ששריטה ורות רחמני רצו לרקוד עם הבנים במסיבה? כל הכבוד!

* רגע, חבר! אתה יוצא לחופש? לקחת אישור חברות בקו"ח מהמזכירה במרפאה?

* הדשאים יפים, יותר ויותר מטופלים בשכונת "גיל הזהב". הרבה תודות לך, יגאל. הבטחת ואתה לא שוכח לבוא כל שבוע. עכשיו, ועדת היישוב, תמצאו כלי שטח לדיירים שם *to trim the edge* של הדשאים ואז נראה את היופי של הנוי בשכונה, עד 121 ?

(מה נשמע - המשך)

- * חבר מבוגר (מה זה?) תתכונן! לך ויינטראוב גמר קורס התעמלות לאנשים מבו-גרים... לך, שמעתי שמחכים לך בקוצר-רוח!
- * ילדי ביה"ס המקומי חזרו מהקיטנה בעין-החורש. האחראים לבני עין-החורש, שהיו פה, התפעלו מטיפולה של לאה שדאגה להם לכול.
- * זה הזמן שמורים יוצאים להשתלמות, אבל יש גם מורים שמגישים לנו אוכל ונותנים שירות יפה לקהל שבדרך-כלל לא אוכל יחד איתם.
- * הרב הרפורמי, רוני וייס מבוסטון, (ראה כתבה להלן) היה שלושה שבועות בכפר הנשיא. רוב הזמן עבד בחדר-האוכל. הוא נהנה ולמד הרבה בביקורו הראשון בקי-בוס, היות והרבה חברים הזמינו אותו לחדריהם.
- * ובמשק:
לול - ג'וני מספר שבשבוע הבא נשלח 90,000 עופות לשוק. להתכונן לכ-6-8 משלוחים. עכשיו שקט יותר. כבר עשו הרבה נקיון בשטח. הוא מספר גם שה-CHICKS לא אוהבים את החום. ילדי ביה"ס גמרו את העבודה כלול. ג'וני אומר שמורגש שיצאתם לחופש. עזרתם הרבה הרבה. תודה מענף הלול, וכמובן - מהמשק.
- * אבוקדו - ניל מספר שהאומדן של אבוקדו-בית הוא 400 טון. אבי פרס הצטרף לצוות בסיבוב קליטה. בהצלחה, אבי! אולי אחר-כך נשמע מנסיוןך והתרשמותך מענף זה. ניל הוסיף בגאווה שהיתה הצלחה גדולה במיבצע ההרכבה.
- * שמעתם שמיכאל וגילל מארחים חברים מכל הגילים מפעם לפעם לארוחת-ערב? ומי הטבח!!
- * נורמן ברק מצטער שהוא לא שיחק במכביה, אבל בכל זאת נהנה מאוד ממנה. זאת הפעם הראשונה שהכניסו משחק ראגבי במכביה והפעם הבאה תהיה בעוד 4 שנים. הוא חושב שאז כבר יהיה זקן מדי לשחק. נורמן, עם הרצון והמאמץ שלך - תצליח. נורמן אומר שהוא מאוד נהנה מהמשחקים שהרבה אנשים באו לראות. הוא מאוד התרגש להיות חלק מהמכביה. מאוד מרגש להיכנס לאיצטדיון, לראות קהל של 50,000 איש מחכים לראות את הפתיחה. היה מרשים. (לא כך היה הסיום ולמזלו לא היה שם).

לכל האוכלוסיה בכפר הנשיא

שבת שלום

(הפעם בלי טקס קבלת-שבת)

נ ט ע

* * * * *

מ ז ל ט ו ב

לחניתה ולזהר לנישואיכם
לדוט ולסימון וכל המשפחה

תולדות חזקוני

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

4.8. בועז נאי
ליאור בן-זאב

5.8. ציונה סגל

6.8. דוד דבולט

יוחאי וולפין
מלי עמית

9.8. ג'ו ריפקינד

ענבל פרלסון

10.8. קרול שרק

נחמן כ"ץ

דינה שטיין

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

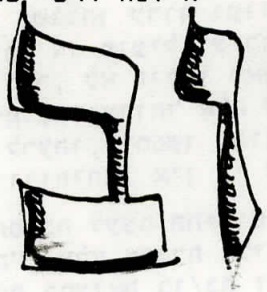
5.8. ליאורה ורונני וונשטיין

6.8. מרב וגיד איתם

8.8. ריני וג'וני טנא

10.8. בטי ויצחק עדר

אילנה ורפי פרנק

בשבוע שעבר נפלו מספר טעויות בציון ימי ההולדת.

עם הנוגעים בדבר הסליחה והרי להלן כפי שצריך להיות:

30.7. אתי אדלשטיין

עמוס ניצן

31.7. אודי וגנר

מרב עמר

על אודות היהדות

SPEAKING ABOUT JUDAISM

כשבאתי לקיבוץ, הוצפתי בהמון שאלות: מדוע אינך חובש כיפה? איך תוכל לחיות עימנו, אם לא תאכל בחדר-האוכל? במה בעצם עוסקת היהדות הריפורמית? מה ברצונך לעשות כאן?

הייתי נלהב לשוחח על היהדות, כפי שאני מבין אותה וכפי שאני מנסה לחיות בתוכה, אבל לשוחח היה קשה משום מה. מדוע? התחורר לי יותר ויותר שכל אחד ואחד מאיתנו מבין את היהדות מתוך חוויותינו האישיות. רבים מן הוותיקים בקיבוץ זה גדלו בבתים "אורתודוקסיים". יש כאלה שמרגישים נוסטלגיה לגבי אותו עבר, אחרים מאושרים מן העובדה שהעבר אינו קיים בהווה ויש גם מעטים שרוצים לשמר עבר זה באיזו צורה שהיא. לגבי הרוב משמעות היהדות היא מה שעזבו מאחוריהם, אם כי יש מודעות לעובדה שהרקע ה"אורתודוקסי" שהיה, עזר לעצב את מה שנוצר בכפר הנשיא.

לגבי אלה שנולדו בישראל היהדות היא האורתודוקסיה של ירושלים, בני-ברק וקרית-ארבע: הדת של קיצוניות שכל כולה עוסקת בשבת, כשרות וכוח פוליטי. יהדות קזאת היא בלתי רלבאנטית ובלתי נעימה לחיהם וכך מרגיש אני כלפיה.

כפר הנשיא שגיליתי איננו קיבוץ "חילוני" ואף לא קיבוץ "דתי". למעשה נראה לי, שרבים מקיבוץ זה (לא כולם) מחפשים דרך לביטוי דתי בחייהם - מעין גשר למה שהם מאמינים היה בעל ערך בעבר ומסוגל להועיל בבניית עתיד יהודי בריא.

היהדות הליברלית (רפורמית) באמריקה, כבריטניה או בכל מקום אחר, מכירה בעובדה, שהיהדות תמיד יושמה ע"י יהודים בצורות שאיפשרו התמודדות עם הנסיבות המשתנות של חייהם המשתנים. הוכחה לשינויים נמצאת בעצם יצירתם של המשנה, התלמוד, השולחן ערוך ועוד. כל דור של יהודים לקח מן העבר ובחר ממנו מה שנראה כחיוני או מועיל וצירף אותו לצרכים ולחוויות של חיינו הוא. לולא כך אירע בכל דור, לא היינו כאן כיהודים. לכן הרי זה לגיטימי ואף רצוי, שיהודים החיים בישראל, ובמיוחד אלה שבחרו בקיבוץ כדרך של שיתוף פעולה, דאגה לזולת ואחריות איש לרעהו, יחפשו בתוך המסורת היהודית על-מנת למצוא תמיכה וביטוי לתקוותיהם ורעיונותיהם. אין לי שום ספק, שימצאו את מה שהם מחפשים.

הסיבה לעצם החיפוש נעוצה במסורת עמנו. המסורת היהודית איננה מתמקדת ב"לא תעשה", אלא מדברת אלינו על השאלות החשובות והדחופות של חיינו: איזו משמעות קיימת במציאת בן/בת זוג ובקיום יחס שנקרא ביהדות "קידושין"? מה פשר הדבר - להביא ילדים לעולם? אילו דרכים מובילות אל השלום? איך תוכל השבת להעשיר את חיינו ולהוסיף להם כיוון? איך נטיב לקיים את המצווה "כבד את אביך ואת אמך"?

כדי לתור בתוך המסורת בחיפוש מענה לשאלות אלו, אין צורך להזדהות עם המתגודדים בפינות רחוב במטרה ליידות אבנים. לנו הזכות לערוך חיפוש למען עצמנו ובשם היהדות. ומה שנגלה ומה שנעשה עם מה שגילינו יהפוך ליהדות שלנו. המושג "מודרניות" פירושו שאין לאף קבוצה אחת של יהודים מונופול על משמעות היהדות.

כיצד יש להתחיל? עלינו להכיר בעובדה שאיננו רק ישראלים או אמריקאים, אלא גם יהודים... שיש לנו מורשה ושיש לנו חלק בעולם הזה בכל השייך לחוכמת הסו-ציולוגיה, הפסיכולוגיה והפילוסופיה החינוכית העדכנית. אבל נוסף לזה יש לנו חלק בחוכמת חז"ל. עלינו להבין שבמילים "ויאמר ה' אל... וגם "וידבר ה' אל..." הכתובות בתורתנו הן בעלות משמעות בחיינו אנו, ולא משנה אם אנחנו מאמינים או לא מאמינים בבורא העולם - לא האמונה וההתחלה הן העיקר, אלא החיפוש.

להיות יחד אתכם במשך חודש האחרון היה בשבילי חוויה נפלאה. במיוחד ברצוני להודות לכל אלה שמצאו את הזמן לשוחח איתי, לשאול, להתפלמס וללמד... שהזמינו

(על אודות היהדות - המשך)

אותי לבתיהם והתאמצו לתת לי הרגשה של אורח רצוי. יצרתם בקיבוצכם קהילה יפה. אני מקווה שתזכו להמשיך מבורכים.

שלכם
רוני וייס

(תירגם מאנגלית - אריק)

* * *

הרב רוני וייס, איש נעים הליכות, משמש רב בקהילה רפורמית בקרבת בוסטון. נשוי ואב לשתי בנות. אשתו היתה עד לפני זמן מה יועצת בענייני דיאטה לכמה בתי-חולים. המציאות הכלכלית האמריקאית אילצה אותה לעזוב את מקצועה ולעבור לעסקי-דלא-ביידא.

דיברנו על הרבה דברים: על יהודים ועל יהדות; על מדינה יהודית ועל יהודי הגלות. על המשמעות להיות יהודי כאן ושם; על עליה - ועל הכול. הוא התפלא על החום של קהילתנו הקיבוצית.

אריק

דברי פרידה

לחברי כפר הנשיא.

השבוע מסתיימת תקופה, תקופה של עליות וירידות. מתקופה של הסתגלות (שאל אותי פעם חבר - "איך את מרגישה בבריטניה הקטנה?") ועד להרגשה אמיתית של בית.

עברו ארבע שנים מיום הגיענו למשק, עם שני ילדים עירוניים מפונקים וקטנים - והנה היום הם קיבוצניקים לכל דבר, רצים יחפים בשבילי המשק ומקללים בסלנג המ-קומי.

קצת קשה לסכם פרק חיים. איננו בטוחים שנגמר, כי את הקשר עם כפר הנשיא קשה לנתק - לפחות כך אנו מרגישים היום.

הייתי רוצה להודות בשמי ובשם רוני והילדים לכל אותם אנשים נהדרים שעזרו לנו מתחילת הדרך - האימוץ, האירוח, החיוך הטוב והפנים המאירות. לכל אותם אנשים שסללו לנו את הדרך ב"אבנים טובות" ובהרבה סבלנות עד אין קץ, ובזאת יבואו על הברכה והתודה.

עבודה עם ילדים אינה קלה. היא מאוד שוחקת, משפשפת ולא פעם מאכזבת, כשהצי-פיות מהילד גבוהות מדי, או להיפך - מהמחנך.

אינני יכולה לומר שקמתי כל בוקר "עם שיר בלב", אבל אני בהחלט מסתכלת בסיפוק רב בחלק מילדי "סינני", שהיו בוגרי הראשונים, ילדי "חרוב" שצמחו ונעשו לתלמידים, ושוב מחזור חדש מגיע... הרגשתי שנוצרו קשרים יפים ביני לבין הילדים בגן והיה לי סיפוק גדול בעבודה.

וזאת ההזדמנות להודות למטפלות המסורות של גן "רימון", שעזרו לי בכל "השג-עונות" ובסדר היום הרגיל, כי בלעדיהן, כמובן, היה בלתי אפשרי. להורים שנכנסו לגן בחיוך רחב, התישבו על הריצפה בריכוזים, שאלו שאלות,

(דברי פרידה - המשך)

הציעו, עודדו, ותמיד היו מוכנים לעזור.
תודה מיוחדת למטפלות ולמורות של שלומי ואריאל, שבמסירות רבה עכרו שעות
וימים במחיצתם.

ואם במקרה שכחתי מישו - עם היד על הלב, ומכל הלב אוהבת אתכם

ר ח ל

מאריטא

נ.ב. כמו השיר "כל הדרכים מובילות לרומא" - טבעון יותר
קרובה ולא צריך לשלם מיסים ואגרות. אז, חבר'ה, שימרו
על הקשר ובואו לבקר. הכתובת ומספר הטלפון יהיו במזכירות
ואצל עוד הרבה חברים טובים.

אזכרה
מאריטא

לכל בית כפר הנשיא,

השבוע גמרתי חופשה בת כמה ימים כאן ובסופה קיבלתי מתנה
מכם לכבוד הולדתו של מאור. אני כמובן רוצה מאוד מאוד להו-
דות על המתנה, זה נפלא שזוכרים אותך בכל פעם מחדש.

אני גם רוצה להודות על השבוע הנהדר שהיה לנו. באתי הנה
עם תינוק צרחן, ובעזרת המקצועיות וההדרכה של פרנקי והאח-
יות יצאתי עם ילד רגוע וחייכן, שלפתע פתאום ישן לילה שלם.

כל פעם מחדש שאנו פה אני מרגישה כמה כפר הנשיא זה בית
אמיתי. כל החברה פה יודעת להעניק הרגשה נפלאה, ודעו לכם,
ובכל הכנות, שזו זכות להיות שייכת לבית שכזה.

אז המון תודות על הכול מאיתנו

מאוריטאיר (כך במקור)

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"ז באב - מר יהודה ברנשטיין

כ"ג באב - מר הרי אנגלסברג

סדר הפסגה

BROKEN GLASS

שם הסרט: זכוכית שבורה

בימוי: בריאן גיבסון

משחק: הייזל אוקונור, ג'ון פינץ', פיל סניאלס.

על אף שהסרט עוסק בתופעות מוסיקליות אופנתיות, עלילתו עוסקת בסיפורו של מי שמתפס אל הפסגה, ובהיותו למעלה הוא מגלה את המחיר שהיה צריך לשלם בעבור התהילה. הסרט בנוי סביב דמותה יוצאת הדופן של הזמרת הייזל אוקונור, בשירים שהיא שרה בסרט היא מטיפה נגד העולם ההולך ונעשה ממוכן ונגד הפינתם של האנשים לרובוטים.

ישנה הקבלה רבה בין אוקונור ודמותה של קייט קראולי אותה היא מגלמת בסרט. אוקונור שרה 13 שירים בסרט והם מבוצעים על ידה באגרסיביות רבה. הסרט מכיל בתוכו גם מהומות בין פאנקיסטים והתנגשויות עם המשטרה.

סרט מעניין ומעורר חרדה.

ברצוננו לנסות שיטה חדשה לארגון החגים במשק שתשתף את מרבית האוכלוסיה. הכוונה להקים לכל חג צוות של בערך 20 חברים, אשר במשך כ-5 שנים יהיה אחראי לארגון תכניות אותו חג.

בצוות יכולים להכלל: מארגנים, מקשטים, ביצועיסטים, אמנים, "כיבוד-ניקים", אנשים טכניים, - ולמעשה כל חבר ללא כשרון מיוחד, אך בעל רצון לעזור.

בימים הקרובים יחולקו לתאי הדואר שאלונים בניהול, ואתם מתבקשים למלאם. לאחר שבוע ימים יגיעו אליכם לאסוף את השאלונים, ובמידה ותהיינה שאלות או הבהרות, יעזרו לכם במילוי השאלון.

הבה נראה בזה נסיון לחגוג את חגיגנו בצורה נאותה ומכובדת.

(בשם חברים שמודאגים)

זאקת קראת החשבון להפיק רווח

הפרט בקיבוץ נעשה יותר מתוחכם בשיטותיו לניצול חולשתנו העיקרית, שהיא הוטרנות. ליתר דיוק אומר שקיים מצד חברים מסויימים נסיון, למתוח עד קצה היכולת את סבלנותו של הציבור בניצול מירבי של הזכויות שמקנה הקיבוץ לחבריו מצד אחד, ומצד שני - לתת את המינימום ההכרחי ולפעמים גם פחות מזה בצד החובות.

מוסכם עלי, שדרכי הטיפול בחברים אשר אינם נאמנים לאורחות חיינו אינן קלות, אך אני חולק על הטענות שהדבר האחרון שאפשר לעשות הוא לשוב ולשוחח עם אותם חברים שוב ושוב. יש הטוענים שצריך להוריד חבר כזה למועמדות. אישית אני מסכים עם גישה זו, אך לא מאמין ביכולתנו ליישמה.

באחת האסיפות האחרונות דובר על ליקויים באכיפת תקנונים. התעוררה שיחה רצינית, שבסיכומה ניתן לצייר שלוש עובדות.

- א. רוב התקנונים שלנו הם תקנונים הדנים בזכויות החברים ורק מיעוטם - בחובות-תיהם.
- ב. מספר האנשים שאינם עומדים בתקנונים הוא קטן מאוד.
- ג. אין לנו דרכים מעשיות לטפל בחברים שאינם עומדים בתקנונים.

עיקר השיחה נסבה, בצורה סמויה, על הדרכים לטפל באנשים שאינם עומדים בתקנוני החובות (על תקנוני הזכויות הם יודעים בדרך-כלל לעמוד).

אני מגדיר אנשים אלה כלוקים ב"דלקת קרום החשבון". הסכנה במחלה זו שהיא מידבקת. בתחילה היא דומה למחלת האייד"ס - הרס המערכת החיסונית. אבל, להבדיל מאייד"ס, הלוקה בה אינו נפטר. להיפך, הוא חי חיים שלווים: נח, מבלה, נוסע העירה לעיתים קרובות ויש לו הרבה זמן לחשוב, כיצד לנצל את כל הזכויות שמקנה לו הקיבוץ.

לאחר שחלה החבר במחלה והמערכת החיסונית נפגעת, הוא מוריד מעליו כל יוזמה ועזרה הדדית. עם החמרת המחלה הוא מפסיק להופיע באסיפה ולאחר מכן מסיר מועמדותו מכל ועדה. בשלב האחרון הוא יורד מ-48 שעות עבודה שבועית בקצב התואם את חומרת המחלה.

היות שאיננו נותנים תרופה מונעת למחלה, חברים נוספים לוקים במערכת החיסון-נית שלהם והתופעות המוכרות מתחילות לצוץ גם אצלם. הסכנה היא שברגע מסויים יהיו חברים רבים חולים במחלה זו, ואז החברים ה"בריאים" לא יוכלו עוד לתמוך בהם וכולם יחד ילכו לאבדון.

להבדיל מאייד"ס, יש תרופה למחלה זו לכל החברים כמעט. לא התרופה שנוסחה עד היום: "נשוחח איתו", תרופה זו היא רק נגד הכאבים. האפשרות היחידה לרפא חבר, אשר מסיבות שמורות עימו אינו ממלא את חובותיו, היא לומר לו "לא!", כאשר הוא מבקש ליישם את זכויותיו כפי שמוגדרות על-ידי התקנון (לימודים, קורסים, נסיעה לחו"ל וכד'). בשיטה פשוטה ביותר. באים לאסיפה או לוועדות ופשוט מרימים אצבע נגד. צריך להסביר ולומר לאותו חבר: המתן עוד שנה, שפר דרכך ואז נבחון בקשתך שנית.

חשוב להדגיש שחייבים להתריע בפני אותם חברים על מצבם, היות שיש אנשים שפשוט לא מרגישים שלקו במחלה.

(מעלון שדה בוקר, הודפס ב"דבר")

יופי עצאתי. אתי מבוא אוב?

בערב לוחט ישבתי בחדר, וניסיתי לשוא דהעלות רעיון לראיון לעלונכם. פתאם צלצל הטלפון. (שימו לב: לא "נגש אלי חבר בחדר האוכל" או "במדרכה נזדמן לי לפגש את ---" אבל "צלצל הטלפון", והרי תמיד הוא מצלצל פתאום.)

על הקו ראובן מ. "קבלתי מכתב מהאחראית על פעולת ההתנדבות בב"ח צפת. אני חושב שכדאי לפרסם אותו בעלון". כבר מזמן אני התכוונתי לספר על הפעולה הזאת, והצעת לראובן שיספר אף הוא מחוויותיו. כך נולדה הכתבה, וגם מחלקים ממכתבה של האחר-אית תזכו בהמשך.

לפני כשנה פנו אלינו מהמועצה בבקשה למצא מתנדבים לעזור בבית החולים בצפת. הרעיון היה שמכל משק באזור תצא קבוצה ביום מסוים של השבוע, וכך יכסו את כל ימי השבוע. בחלקנו נפל יום שלישי במשותף עם איילת השחר. ביום הראשון יצאו מכאן שבעה איש, במיניבוס שהיה מלא גם חברות איילת, אבל עד מהרה ירד המספר מכאן לארבעה (רג'י, ג'נט ג., בקי וראובן), והתחבורה הלכה והצטמצמה ממיניבוס לסנדר, למכונית. הארבעה מכפר הנשיא התמידו במשך כל השנה.

"מקבלים מזה המון סיפוק אישי" מדגיש ומשנן ראובן במשך כל השיחה. "אני מרגיש שאני תורם לא רק להם. גם לעצמי". "ספר קצת על העבודה".

"רציתי לעבד במחלקה לילדים, אבל לא היה מקום, והגעתי למחלי הפנים. נכנסתי לחדרים ומיד יצרתי מגע, במיוחד עם הזקנים. מישו רצה תה, או כמה מילים, או סתם להחזיק את היד. בעצם הדבר תלוי במתנדב עצמו. אני מרגיש שיותר חשוב לעודד, לתת תשומת לב, לשוחח, מאשר לשפשף את הארון ליד המיטה. אני שואל כל פעם את האחות האחראית אם יש מישהו דובר אנגלית או אידיש או גרמנית. הרבה פעמים צריכים גם לעודד את המשפחה. אחרי כמה ביקורים כבר מכירים את החולים הכרוניים, ואז מתחילים לראות חיוך ולשמע מילים כמו "יופי שבאת" ו"טוב לראות אותך" וזה נותן המון."

כל מתנדב הוא יחידי במחלקה באותו יום, ואנחנו סה"כ שם רק מ 16.00 עד 18.15, ובזמן הזה גם עוזרים להגיש ארוחת ערב, במיוחד להאכיל את אלה שלא מסוגלים לקום. בעצם לא כל כך אומרים לך מה לעשות, והאחיות והרופאים די מתעלמים, אולי מפני שהם באמת עסוקים מאד. האחיות המעשיות וכוח העזר הרבה יותר חמימים ופתוחים--- אבל אולי זה רק במחלקה שלי. לא שהם לא רואים חשיבות בפעולה שלנו, אבל אין הרבה מגע, ולא כל כך מתיחסים. "האם יש לך איזה ספור מיוחד?"

בלדה כאנשים קטנים

מחזה לרנדי ניומן
מוקדש לכהנא ולמאיר אבידוב
אבירי החושך

אנשים קטנים
אותם דברים קטנים מפעילים
את בלוטות הדמע והשחוק שלהם.
את ביתם הקטן והנוח קפס
אותן טינות ואוהב הטפטים
יגנו עליהם מהמאיים שם
בחוץ.

אנשים קטנים
נאנחים אנחות קטנות בערב,
אחרי "מבט" והשקופיות
הצבעוניות של הטמפרטורות.
מעלות החום והקור נראות
אותו הדבר בעיניהם הקטנות
הזהירות.

אנשי קטנים
דוחפים ידיים קטנות
אל כיסיהם הקטנים ומאגרפים
אגרופים שמזיעים מחשש,
אחר הם שונאים לפי הסדר -
את כלי התקשורת, את הסרבנים
את הערבים, איש את רעהו ואת
עצמם.

(המשך) "בלדה לאנשים קטנים"

אנשים קטנים

כשהם שונאים את עצמם

הם הולכים ובוחרים את

בבואתם הנבזית במראה.

שם הם נראים גדולים ומפילי מורא -

גברים העשויים ללא חת,

שדוהרים בערבות המזרח התיכון

והחלב נחבץ לחמאה בכלי העור

המטלטלים לצד האוכף של

סיחי הפרא אשר להם.

אז הרוח שווק באזניהם הקטנות

שירי דם ברזל ותהילה, שמתסיסים

את דמם הרפה בעורקיהם הקטנים

המתכווצים.

אנשים קטנים

מהדקים היטב את ביתם

סביב לגופם הקטן

בצאתם מעולם המראה,

מתיראים הם עד מות

פן יבוא מישו ויצמיד

מטען קר של תקוה

אל אחוריהם החשופים

הקטנים.

אנשים קטנים

ימותו כמו בועות באופרת-הסבון

של חייהם הקטנים, הקטנים.

אחר-כך יבואו אנשים קטנים אחרים

ויקברו אותם היטב בקברים קטנים

ובהחבא בתנועות מדודות יגרפו

את חטמם האדום, הקטן,

ויאמרו בקול חרישי, מיראת המקום -

לנו זה לא יקרה

לעולם: דודו פלמה.

לידיעתכם

דירות נופש

עד עכשיו השימוש בדירות נופש היה הרבה פחות מבעבר. היו הרבה ביטולים, לפעמים בגלל סיבות בריאותיות, לפעמים לא. יש גם חברים ששכחו לבטל עד הרגע האחרון ולא נתנו לחברים אחרים הזדמנות להירשם. בחודש יולי הדירה בנתניה היתה בשימוש ב-50% והדירה בירושלים - שליש מהחודש.

בחודשים הקרובים יש גם כן עדיין מקומות פנויים וחבל שהחברים לא ישתמשו בדירות. כל חבר שעדיין לא הספיק להירשם מוזמן לעשות זאת עוד השבוע. אחרי ה-9.8.85 כל חבר יהיה רשאי להירשם לימי נופש נוספים, אפילו אם היה כבר 7 ימים בדירות השנה.

נופש נעים
שוש ס. - בשם ו. חברה

קופת-חולים, בית-חולים, טופס 17 - ופוליטיקה

חברים, יש הרבה בעיות עם טופס 17 היום. קו"ח החליטה לתת טופס 17 רק לבית-חולים צפת ולפעמים לפוריה. לכל בית-חולים אחר הם דורשים הרבה פרטים ורק באישור הרופא המחוזי אפשר לקבל מקום (או לא). הרופא המחוזי נמצא בחצור רק פעם בשבוע. אם ההזמנה מגיעה אחרי זה, רק ביום השני הבא אפשר להשיג טופס 17. כמובן, תמיד אפשר לשלם, אבל אין החזר כסף, כי זה לא במסגרת "חירום". אמרו שהסידורים יהיו יותר ויותר קשים, אבל האמינו לנו - נוכל להתמודד עם זה, אם תהיה לכם סבלנות...

תחבורה

בימים אלה אנו זקוקים להדבה נסיעות ברכב של המשק. נתבקשנו להשתדל לחבר את הנסיעות, במיוחד לאותו מקום, גם אם בשעות אחרות. לכן, אם נסדר שמישהו יחכה שעה-שעתיים, אפילו עם ילד קטן, קבלו את זה ברוח טובה וצאו מצויידים לפי זה (ספר, עוד צעצוע וכו').

תהיו בריאים
נטע

תרומה לספרית כפר הנשיא

בסך של 50 ל"ש ניתנה ע"י אחותה של דיין ניימרק. גם הוריה של שושנה יודאיקין מסרו תרומה.

ש ר ש י ם

הזדמן לי השבוע לקרוא שני סיפורים של חברות, שכתבו את סיפור חייהן. מאוד נהניתי לקרוא את פרי עבודתן, היתה זאת חוויה. הסיפורים נמצאים בחדר וייצמן, בתוך תיק שכתוב עליו "שורשים". הוא מונח על כיסא ליד דלת הכניסה. אני ממליצה לחברים ולילדים לשבת חצי שעה, לקרוא את הסיפורים. אולי ירגישו כמה הרעיון כדאי.

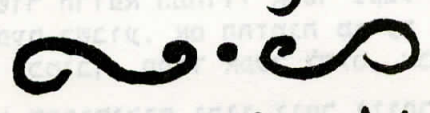
כדאי להזכיר לחברים שכל אחד כותב איך שמתחשק לו - בכל שפה שנוח לו - כי זה פרי עבודתו של כל פרט לפי רצונו. לכן אני מבקשת שתקבלו את הכתוב כמו שהוא.

להת'
עליזה נ.

התורה
העתיקה

במאזני שבת זו, בשעה 21²⁰
בחדר האוכל, תיערך "תשיבת קול
כפר הנשיא".
הדלתות תפתחנה בשעה 20⁴⁵

אנו מציינים אתכם דהיינו מוקדם
שתפסו מקום נוח וזה היכנס לטאוריה.

הקטע ש'מוצא מצד:
קטע' ביא-בנה. ש'י' ש'י' בעל ורוק'ראו
המוצא: איין, מקס, חי'ן, נ'ין, ארסה.
שירים מקוריים אשר נכתבו במלחמה
לעריב כמו: "בלדה לבנו".
"רוק הבריכה", "הו-אלק"
"שיר אהבה לאילן ויטהם"
"שיר אהבה לאנני", "סמבה דרין"
בחנה לבם ערב מיוחד
אל תחמיצו
להתחיל...

נכחו: יעל ש', דודו פ', גדי ע', ג'וני פ', עפרה מ', מיכאל ד', ישראל א',
יצחק ע'.
נעדרו: שוש ס'.

1. בקשה לגיוסו של ירון לתנועה (מוזמנים: ירון ס', יובל קם - מרכז החטיבה)
חטיבת בני הקבוצים בתק"ם מבקשת את ירון ס' לפעילות של שנתיים, לתפקיד מרכז
מחלקת ההדרכה. הוחלט לדחות את ההכרעה בענין לישיבה הבאה ביום ששי 2.8 ולשמוע
עד אז את התיחסות ועדת כח-אדם לנושא.

2. ענייני ועדת בנים

א. רונית הרמץ מבקשת חברות.
ב. דינה הירס מבקשת חברות.
הועדה התיחסה בחיוב לשתי הבקשות.
ג. ג'רמי לסר - קרוב משפחה של משפ' פרנק, מבקש להיות מאומץ בכפר הנשיא בזמן
שרותו הצבאי. הוא יבוא לכאן לתקופת התנדבות של חדשים לפני גיוסו בסוף השנה
או בתחילת שנת 1986. המזכירות התיחסה בחיוב.
כל הבקשות תובאנה לאישור האסיפה.

3. ג'רמי ומוירה גרונברג הודיעו על עזיבה.

4. תקיים ישיבת מרכז באפעל ב- 5.8 בנושא יישום המסקנות מדו"ח סנטה ועקרונות
הנהול והבקרה של המערכת הכלכלית של התק"ם ובנושא המדיניות המשקית של הקבוצים
לתשמ"ו.

MAZAL TOU

Happy Birthday

4.8.85. Boaz Ney
Leor Ben Ze'ev
5.8. Tsiona Segal
6.8. David Devolt
Yochai Wolffin
Mali Amit
9.8. Joe Rifkind
Inbal Pearlson
10.8. Carol Sharak
Nachman Catz
Dinah Stein

Happy Anniversary

5/8/85. Leora & Ronny Weinstein
6.8. Merav & Giddy Eitam
8.8. René & Johnny Tenna
10.8. Betty & Yitzchak Eder
Elanah & Raffi Frank

A "GOOD BYE" from the reform rabbi who stayed in the kibbutz for a month.

Speaking about Judaism (1)

When I came to the kibbutz, I was met with questions: Why don't you wear a Kippa? How can you live here if you can't eat in our dining hall?

What is Reform Judaism really about? What are you going to do here?

I was eager to talk about Judaism as I understand and try to live it, but it was difficult to do so. Why? It became increasingly clear that each of us understands Judaism out of our own personal experience. Many (P.T.O.)

Speaking of Judaism (contd) (2)

of the Vatikim grew up in "orthodox" homes. Some feel nostalgia for that past, Some are quite happy to have it behind them. A few want to preserve it in some form. For most Judaism is what they left behind although they recognise that their "orthodox" background helped to give some shape to what they have created at Kfar Hanassi.

For those born in Israel Judaism is the orthodoxy of Jerusalem, Bnai Brak and Kiryat Arba: the religion of extremism which seems only concerned with Shabbes and Kashrut and political power. This Judaism is as irrelevant and distasteful to their lives as it is to mine.

The Kfar Hanassi that I discovered is not a "secular" kibbutz. Neither is it a "religious" kibbutz. Rather it seemed to me that many of its members (not all) are looking for some religious expression in their lives, some bridge to what they believe was valuable in the past and can be useful to build a healthy and Jewish future.

Liberal (reform) Judaism, whether in America, Gt. Britain or elsewhere, recognises that Judaism has always been adapted by Jews to meet the changing conditions of their own changing lives. The fact of change is found in the creation of the Mishnah, the Talmud the Shulchan Aruch etc. Each generation of Jews took from the past, selected from it that which they thought was essential or useful and added to it the needs and experiences of their own lives. Were that not so, we would not be here as Jews!

So it is legitimate, even desirable for Jews living in Israel, and especially for those who have chosen the way of the kibbutz, the way of co-operation and caring and of being responsible to one another, to search Jewish tradition to find support and expression for their own hopes and ideals. I have no doubt that they will find that for which they are looking.

Why should they search in the Jewish Tradition? Jewish tradition is not only "Thou shalt not" but it also speaks to the most urgent and important questions of our lives: What does it mean to take a partner in a relationship we call Kiddushin? What does it mean to bring children into the world? What paths lead to peace? How can Shabbat enrich and help give direction to our lives? How can we best fulfil the Mitzva "Honour thy father and Thy mother"?

In order to search our tradition for help with these questions it is not necessary to identify ourselves with those who stand on street corners and

Brak and Kiryat Arba: the religion of extremism which seems only concerned with Shabbes and Kashrut and political power. This Judaism is as irrelevant and distasteful to their lives as it is to mine.

The Kfar Hanassi that I discovered is not a "secular" kibbutz. Neither is it a "religious" kibbutz. Rather it seemed to me that many of its members (not all) are looking for some religious expression in their lives, some bridge to what they believe was valuable in the past and can be useful to build a healthy and Jewish future.

Liberal (reform) Judaism, whether in America, Gt. Britain or elsewhere, recognizes that Judaism has always been adapted by Jews to meet the changing conditions of their own changing lives. The fact of change is found in the creation of the Mishnah, the Talmud the Shulchan Aruch etc. Each generation of Jews took from the past, selected from it that which they thought was essential or useful and added to it the needs and experiences of their own lives. Were that not so, we would not be here as Jews!

So it is legitimate, even desirable for Jews living in Israel, and especially for those who have chosen the way of the kibbutz, the way of co-operation and caring and of being responsible to one another, to search Jewish tradition to find support and expression for their own hopes and ideals. I have no doubt that they will find that for which they are looking.

Why should they search in the Jewish Tradition? Jewish tradition is not only "Thou shalt not" but it also speaks to the most urgent and important questions of our lives: What does it mean to take a partner in a relationship we call Kiddushin? What does it mean to bring children into the world? What paths lead to peace? How can Shabbat enrich and help give direction to our lives? How can we best fulfil the Mitzva "Honour thy father and Thy mother"?

In order to search our tradition for help with these questions it is not necessary to identify ourselves with those who stand on street corners and throw stones. We also have the right to conduct the search for ourselves in the name of Judaism and what we find and what we then do will be Judaism for us. Modernity means that no one group has a monopoly on the meaning of Judaism. How to begin? We begin by recognizing that not only are we Israelis or Americans but also Jews... That we possess an inheritance. Yes we have a part in the wisdom of the latest sociology, psychology and education, but we also possess a portion of ancient wisdom. We begin by understanding that the words of the thora has a meaning in our lives, whether or not we say or think we believe in god. The search is the main thing.

PARENTS PAGE

Speaking of Judaism (cont.) (3)

It was a marvellous experince for me to be with you this past month. Especially I want to thank those who took the time to speak with me, to question to argue and to teach....those who invited me into their homes and all who made me feel so welcome. You have created a beautiful community. May you merit to continue with blessing.

Ronnie Weiss.

NEWS OF THE WEEK

We'll make it short this week, as there is such a lot to read! Two wandering daughters of the kibbutz have returned home - Ayalla Jackson came back from South Africa, saying that it is a beautiful country, but she is not at all sorry to leave it at this time. Ora N'mali is back from the States, after staying with her brothers. Good health to Chaim Gil'adi and Jenny

Engelsberg.

SHABBAT SHALOM

Inge

JAHRZBIT

'7 Av - Mr. Yehuda Bernstein
23 Av - Mr. Harry Engelsberg

* * * * *

החלוקה

בואו להחליט ביחד... כפר הנשיא.

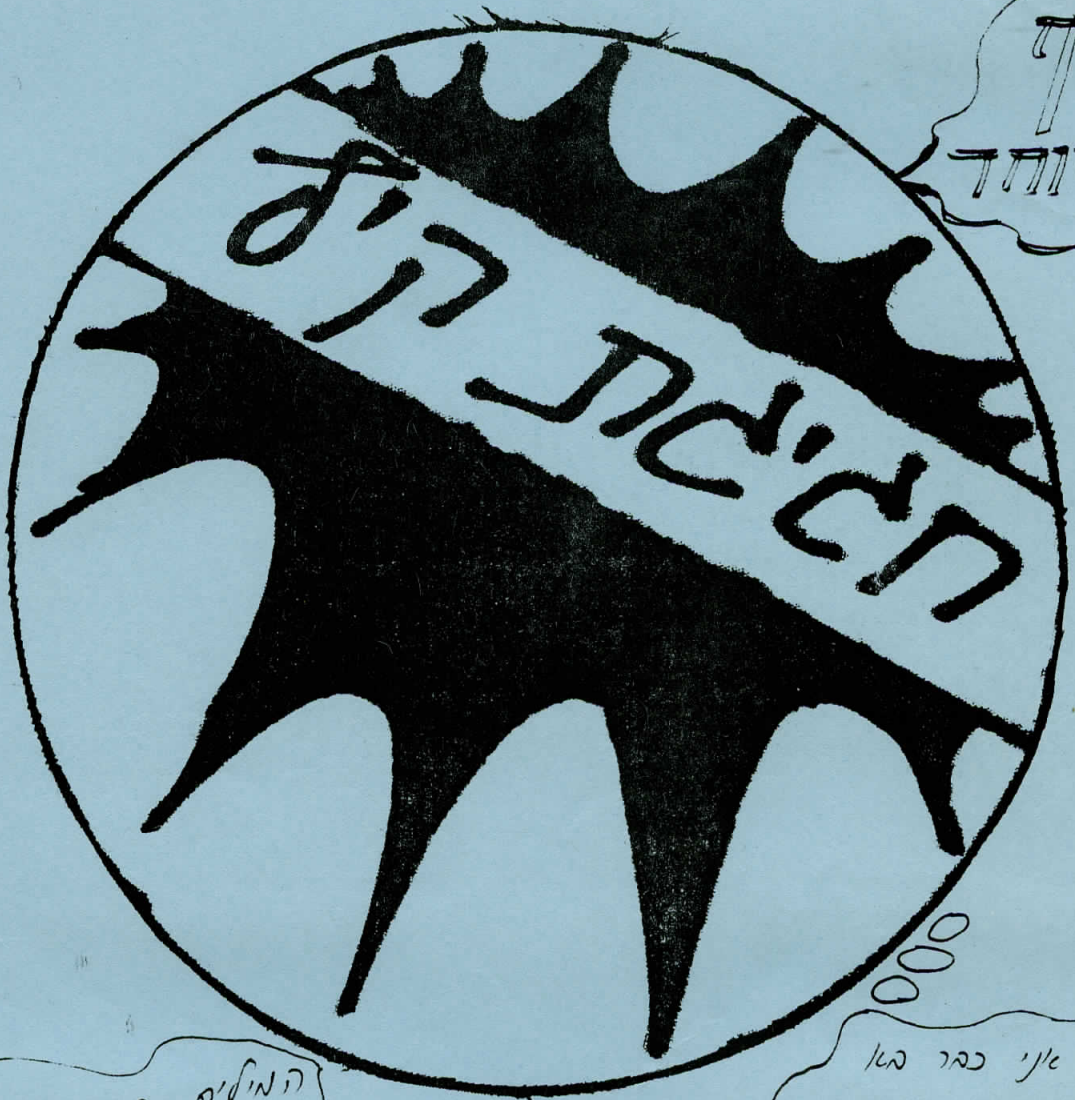
ביום שבת 3.8.85 בשעה 20:45
יפתחו שערי ההיכל.

הפתעות נציגות והרבה הרבה שמחה מחכים לכם
בערב זה.
אז... בואו ותרשו חלק מהחגיגה.

מחזורי שמי

3.8.85

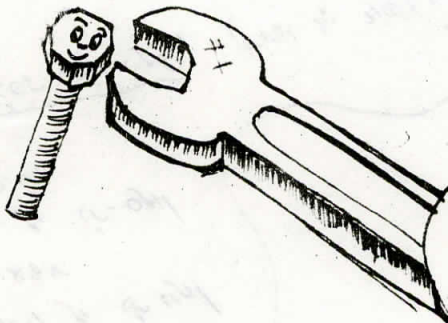
מוסף
מיוחד

החברים המפיעים במוסף מיוחד
זה נכתב על צו "חגיגת קיף"
ברגל של חגיגת קיף אליגור.
המוסף מוקד במחנה אצל בית
כפר הקישיא.

חגיגת הקיף אני כבר האו
ואני כפני לי לחכות אפילו בקה
אמרו שחגיגת של קיף זה נפלא
אני רוצה להיות כבר שם, איתך לא רואה.
על חגיגת הקיף - דברו בלשם
יהיה גדול, יהיה אפיר, יהיה מושלם.
אמרו שחגיגת כמאת עוד לא התח
שהשחמה ונהיכו יריו - פצצה.
את חגיגת הקיף לא ילכו
על חגיגת הקיף עוד ידברו
יגידו שהיתה זאת יצירה
של צעירים וגם זקנים בשחמה!
(חילת ונאנקי: אפרה גשמי)

שיר לנחמן - "בלדה למפתח שוודי".

ביצוע: ענת
עפ"י: מנגינת החיפושיות - "Baby You Can Drive My Car"

אמרתי לנחמן "יש פנצ'ר בגלגל"
המכסה של המנוע כמעט ונפל
ניסיתי להתניע אך זה לא הלך
ונחמן המהם לי בערך כך:

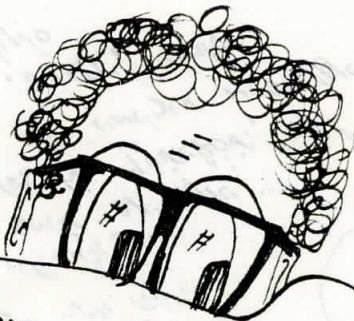
פזמון:

"Baby don't you touch my car
אין לי כח - כבר נשבר
אתם כולם אותו דבר
יהיה פה משטר..."

נסענו ב"סובארו" עם כל המשפחה
חרשנו בהרים ובשבילי הבקעה
בין התרמילים שמענו רשרוש
שם נחמן המהם לו בקול חלוש:

שמענו שהגיע איזה טרנזיט חדש
נחמן מסתובב לו מזיע ונרגש
עברה חצי שנה - הרכב לא נראה
אומרים שהוא עדין עושה לו הרצה.

כבר תשע בערב ולאה על קוצים
מצלצלת למוסך ושם לא עונים
יורדת למטה - שומעת רשרושים
זה נחמן נוחר לו בין הצמיגים.

שיר אהבה לאלן וויטהם

ביצוע: ענת

עפ"י מנגינת השיר "סיבה למסיבה" של אריק סיני.

יום שישי הגיע והוא יורד לפאב
צרור של תקליטים לריקודים בשתי ידי
מוזג כוסית ואת ה"ווליום" מיד מגביר
נותן לאנשים לפתוח בריקוד מסעיר

הנה הוא בא - הנה הוא בא
הנה זה אלן וויטהם - הגדול והמופרע...

יום ראשון הגיע והוא בקושי קם
פוגש את אלק כשהוא עדיין מנומנם
מדליק סיגריה ושואל "לאן עכשיו"
"אלך לחדר ואשמע תקליט שובב..."

כן אני בא - כן אני בא
כן אני אלן וויטהם הגדול והמופרע...

"שיר הברכה"

(הושר די ניר והלחן די אנה)

א. חוצר אי מה'טלמה'
מכוסה בול' בטבלה
בלי לחשוב טינה
מסתער בצרות
עם מלכת צו כתב'
וה'טלמה' הנצח'
מתמקם די מרכז'
ומכין לי:

'A GOOD CUP OF TEA'

בסיון:

אז אתי כבוד נראה
פה איצה חנה
אולי גם ישכן
קאן, נחמיו, לבן,
על חושא הירוק-
הואצות שלא פחוק...
היי קיבול' זה משמחה
ואיפה - אנה לא הברכה!

ב. אני כבוד אונס פק
הוצה ומתבלה
אני צוד אשטאל' פק
חותר וג' צול'
מנסה אפילו 'פאלאט'
ניצל בנס מטביעה
לומר רטוב ותשט
- שיפת' אותי נורא!

ג. אחרי חצי דקה
אני צולח אל הנה
על חושא מתפרק
ומהל' צווייפן' סורק
את כל הסביבה
בזיק בקיטרה
רואה פיתוחים
מלה חידושים...

ד. קורץ לבאן
מחייק גמ קצת לשם
הקטנות גלגל
ומקדימה ים בליטות
ואני כאן מת'יבש
לכוד קצת מתבייש
כי אין לי טענות...
החצה - צה מה שיש!

